

ნიკა შაინიძე

# თქროს წიგნი

პრეზიზი

თბილისი  
2020

რედაქტორი: ქეთი ჯაყელი

ტექნიკური მომსახურება



ISBN 978-9941-8-2376-3



დავიბადე 1998 წლის 22 იანვარს.  
მამა- ომარ შაინიძე.

დედა- ნათელა მახარაძე.

მყავს და და ძმა.

2016 წელს დავასრულე ხულოს საჯარო სკოლა და ამავე რაიონის მუსლიმთა სასწავლებელი. სკოლის დასრულების შემდეგ, გადავწყვიტე საზღვარგარეთ, კერძოდ, თურქეთში მიმელო ჩემი რელიგიის ღრმა ცოდნა. ამჟამად ვარ მე-4 კურსზე.



## შესავალი

ძვირფასო მკითხველო! საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ტექნოლოგიების განვითარებასთან ერთად წიგნის მკითხველთა რაოდენობა ძალიან შემცირდა. საზოგადოება, მით უფრო, ახალგაზრდები, ინტერნეტს ბიბლიოთეკებზე მეტად სწყალობენ. სამწუხაროა, რომ უამრავი წიგნი თაროებზე იმტვერება.

იმედი მაქვს, ეს პატარა წიგნი კითხვისა და წიგნთან ურთიერთობის სურვილს დაუბრუნებს მკითხველს. ეს ნაშრომი ყველასათვის გასაგები ენით არის დაწერილი და სხვადასხვა თემას მოიცავს, მათ შორის, ისეთ თემებსაც, რომლებზეც ადამიანი ცხოვრებაში ერთხელ მაინც უნდა დაფიქრდეს.

**შენიშვნა:** წიგნი რელიგიურ თემატიკას შეიცავს, ამიტომ, გთხოვთ, მის მიმართ პატივისცემა გამოიჩინოთ.

## პაითხველს

მინდა გადმოგცეთ ჩემი სიტყვები  
ბოძელიც მთებში აზ მიპოვია  
აზც ზღვის ტალღებს აქვს გამორიყული  
და აზც ვინმესგან აზ მითხოვია.  
სიტყვა, ბოძელიც გულში იბადვის,  
სისხლის ვენებში გაჟღერნილია.  
აზ ვარ მწერალი, თუმცა მე თქვენთვის,  
პატარა წიგნი დამიწერია.  
დამიწერია, დამიწერია,  
ხელის ზურგზეც კი დამიწერია!  
სიტყვით ძნელია წიგნის დახატვა,  
თუმცა მე მაინც გამიღეწია.  
მინდა მოგიყვე ლექსი სხვადასხვა,  
ჯერ აზავისთვის აზ მიამბია,  
თუკი კითხულობ ამ წიგნს, იცოდე,  
წიგნით ბევრი რამ დამიმალა.





მე აზ ვაზ პოეტი, და აზ ვწერ ლექსებს,  
უბრალოდ ვიცავ რითმების წესებს,  
ვცდილობ მიგბადო, ანბანის მწყემსებს,  
სისხლი შევამხო კალმებში ვენებს.  
რიტმებს შევკიდებ ცას, ზღვას თუ ხმელეთს,  
სხვადასხვა ენებს, შევმატებ ელფებს,  
ვუბრძანებ: „წერე!“ – პატარა ხელებს,  
ანდერძად ვქმენი ნაწერი მე სხვებს.

## წერე ყმაწვილო

წერა თუ გიყვარს, წერე ყმაწვილო,  
ლექსი, მთხრობა, თუნდაც იგავი,  
ნიჭი აბ ზნდა ლექსის დაწერას,  
ბასაც გარითმავ, ლექსიც ის აბის.  
ბიჭმშიც რომ იყოს წინადადება,  
გამოსათქმელად მეტად მარტივი,  
ვრცელი სათქმელი მოკლედ წარმოსთქვი,  
და ლექსი იყოს, ლექსი ნამდვილი.



## ჩემი წიგნები

ჩ-ავეძიე წიგნს სიღრმეში,  
ე-ზოგულება ვბოვე მასთან,  
მ-თნად ვეძიე, მივეჯაჭვე,  
ი-ს გამოყვანს სიბრძნის მოსთან.  
წ-ლებიც უკან გადავფურცლე,  
ი-სტორიულ ეპოქასთან,  
გ-ალაკტიონ და სხვა მწერლის  
ნ-აკვალები ვბოვე მასთან,  
ე-ზოგელ წიგნით დაბურება  
ბ-ზლიანტებს მიჩვენია,  
ი-ზგელივ თქმოს მთა რომ შედგას,  
-ჩემს წიგნებზე რით მეტია?







## წამი და წუთი

ყოველი წამი, ყოველი წუთი,  
შენი სიცოცხლის ტოლია,  
ტყუილად ჯდომას და უქნაობას,  
წიგნის წაკითხვა ჯობია.

\*\*\*

თვალს ზომი გაახელო, ყმაწვილო,  
ისწავლე, სანამ დრო გაქვს,  
სიზარმაცე ნუ გაგიტაცებს,  
უბედურება მოაქვს.

\*\*\*

ისწავლე, ისწავლე, ყმაწვილო,  
გამოადგები ქვეყანას,  
ყოველი სიბრძნე ნასწავლი,  
გამოადგება შენს თავსაც.

\*\*\*

ყმაწვილო, დაიმკნსოვრე,  
უსწავლელობა ძნელია,  
სწავლის ღრთ, ფუჭად გაყვანის,  
ნათელი დღეც კი ბნელია.



## ბელიზი

ბ-ელიზიას მიეჯაჭვე,  
ე-შმაკს ნუ ჩაბარდები,  
ლ-თცვას თუ არ აღასრულებ,  
ი-მ ქვეყნად, ცეცხლს, ჩავარდები  
გ-თნიერულად იმოქმედე,  
ი-სლამის გზას ნუ ასცდები,  
ა-რასოდეს დაივიწყო,  
-სიკვდილს შემდეგ კვლავ აღსდგები.



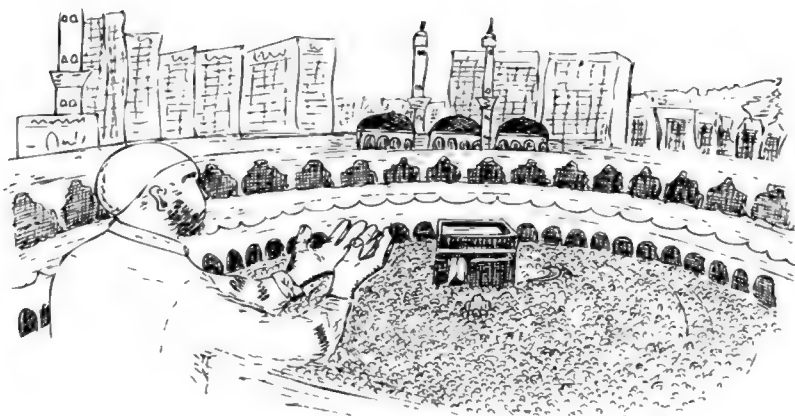
## ქატველი მუსლიმანი

აზა ვაზ თურქი და აზუ თათარი,  
ძარღვში მატეს სისხლი, წიფელი, ქართული,  
პატრიოტი ვაზ ჩემი სამშობლოს,  
და მიყვარს ენა მამაბაბური.  
მე ვაზ მოწმუნე, ალლაჰს თაყვანს ვცემ,  
მხოლოდ ის აზის ჩემი მმართველი.  
მუსლიმანი ვაზ, ამით ვამაყობ,  
ერთვებით ვაზ მე ქართველი.  
სამშობლოსათვის ღმერთს ვევედრები,  
ეს ზომ ყველასთვის დიდი ვაღია,  
ღმერთის ნებით და მისი წყალობით,  
ის გვაქვს, ჩვენ ახლა რაც გვაბადია.



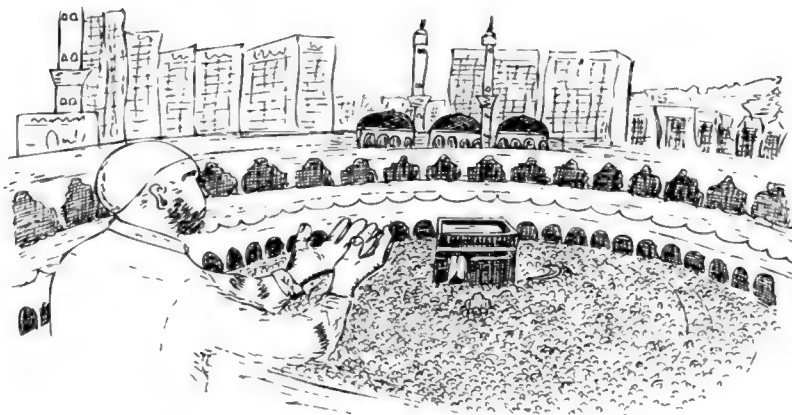
რატომ ჰგონიათ ზოგ-ზოგიერთებს,  
ვითომ მუსლიმი ერის მტერია,  
მე ვარ ქართველი და მუსლიმანი,  
მტერს რომ მიწოდებ, არც კი გზავნიან?  
ნუთუ არ გახსოვს, ქართულ მიწაზე  
მუსლიმანმაღ რომ სისხლი დაღვარა,  
საქართველოსთვის თავი შესწირა,  
და თვალები ღმერთს ჩააბარა,  
მართლაც რომ გვიყვარს ჩვენი სამშობლო,  
ჩვენი ქვეყანა ჩვენი გულია,  
ნუზასდროს იტყვიო ქართველ მუსლიმზე  
ან თათრი, ან კიდეც თურქია.





## ისლამის მოტივები

ი-ს თუ გაფიქრებს, ადამიანო,  
ს-აიდან მონვედი და სად მიდიხარ?  
ლ-თმაც კი იცის, რომ მის სიცოცხლეს  
ა-ქეს დასასრული და შენ კი ვინ ხარ?  
მ-თრჩი, შეწყვიტე ღმრის ტარება,  
ი-სლამის რწმენით აივსე გული,  
ს-ათაყვანო ხომ მხოლოდ ღმერთია,  
- და აბა ვერცხლი, თქმით და ფული.  
მ-იდის ღმრთ, წუთი, წამის მიხედვით,  
თ-ჰ, ღმერთო, ერთო, შენ დაგვიფარე!  
რ-ოცა ემბაკი მაცდურად გვებრძვის,  
ჩ-გენ გვაშორე და გზა გვინათე!  
ი-ცანი ღმერთი, იწამე ერთი,  
ლ-ოცვა აბ აბის ციხე, გალია.  
ე-წამე ისლამს და ნუ გადადებ,  
ბ-ოლო ღმრის ლოცვა ვისთვის ვარგია,  
ა-დამიანო, გულით დაფიქრდი,  
შ-ენთვის სიცოცხლე წაბმავალია,  
ი-მას ნუ ჰბაძავ, ვინც ეს ქვეყანა  
- ფუფუნებაში ფუჭად გალია.



მადლობა ღმერთო, მუსლიმანი ვარ,  
წმინდა ყურანი ჩემი გულია,  
სადაც წავიდე, სადაც ვიცხოვრო,  
გასაფრთხილები ჩემთვის რჯულია.

აზვის ეგონოს, მუსლიმანობა  
მეტად ძნელი და მეტად რთულია,  
ვინც გადაუხვევს ამ გზას, იცოდეს,  
ის სამუდამოდ დაკარგულია.

აბ მთიბლთთ ამქვეყნიურით,  
წუთისთფელი წარმავალია,  
მუსლიმანისთვის ლოცვა-ვედრება  
მარად უცვლელი წმინდა ვალია.



აღამიანო, ხშირად დაფიქრდი,  
ბრენა არ არის ციხე, გალია,  
ნეტავი იმას, ვინც ეს ქვეყანა,  
ნამაზის ლოცვით, მაზნვით გალია.

ყოველ ნაბიჯზე საჩრთ, საკვები,  
სადაც მიხვიდე, ყველგან წყალია,  
ღედამიწაზე ისევ ზამდენი  
კვლავ უბედური და საწყალია.

აღამის მოდგმა მოდის, გამზავლდა,  
ზამდენი ერის კაცი, ქალია,  
ზამდენისათვის მხოლოდ ყურბანი,  
გულის საუნჯე, ნატვრისთვალა.

მოდით, ვადიდოთ გულით ალლაჰი,  
ის ხომ ყველასთვის ერთადერთია,  
ამდენ წყალობის ჩვენზე მომცემი,  
გვეამდეს, რომ მხოლოდ ერთი ღმერთია.

## წმინდა წიგნი

ერთი წიგნი შემიყვარდა,  
ის წმინდა ყურბანი არის,  
აღლაჰისგან ბოძებული,  
ჭეშმარიტი წიგნი არის.

ჩემი გული ყურბანია, ჩემი რჯული ისლამია,  
მოლოდ ერთ ღმერთს, თაყვანს ვცემ მე,

აღლაჰი ერთადერთია.

მოწყალე და მწყალობელი,  
უდიდესო, ჩემო ღმერთო,  
ცოდვილი ვარ, შენს წინაშე,  
მომიტევე ერთადერთო.



## ვეთაყვანები ღმერთს

ვეთაყვანები მე მხოლოდ ერთს,  
უზენაეს და უდიდეს ღმერთს,  
გიბრევეთ, რომ წაზსდგეთ ლოცვაზე დღეს,  
ნუ დაეყრდნობით მომთმავალ წლებს,  
მთვარეს, ვარსკვლავებს, კაშკაშა მზეს,  
უსულო-სულიერს, კენჭსა თუ მთებს,  
ჰაერს, არეს და პლანეტებს,  
ღმერთი განაგებს სულ ყველაფერს.





ნეტავ თუ ვხედებით და ვინანიებთ  
ემმაკისეულ გადადგმულ ნაბიჯს,  
რთუა ლოცვის დრის ხელებს აღვაპყრობთ,  
თვალები თუ ჰგავს გულწრფელად ნატირს?

მხოლოდ ემმაკი არ მიგვითითებს,  
ცუდ და საბილწო განზრახვისათვის,  
ჩვენც კი ვასრულებთ, ემმაკის საქმეს,  
იმქვეყნად ერთუბრთ დატანჯვისათვის.

თვით ეშმაკი ხომ განწირულია  
მაზადიულად ჯოჯოხეთისთვის,  
მაშ რატომ ვცდილობთ მასზე მსგავსებას,  
ღა აზრ კი ვიბრძვით მომორებისთვის

რაც აგვეკრძალა, იმას ვაკეთებთ,  
ჰალალს და ჰაჩამს აზრ კი ვანსხვავებთ,  
ეშმაკსაც ჩვენი გაუკვირდება,  
ასე უმიმრად ღრთს რომ ვატარებთ.





### აღამიანო, იფხიზლე!!

ა-ღამიანო, იფხიზლე!!  
დ-აფიქრება გმართებს,  
ა-კენიდან სასაფლაომდე  
მ-ადლობა უთხარ გამჩენს.  
ი-ფხიზლე!! რადგან ეშმაკი,  
ა-ლლაჰის გზიდან გაცდენს.  
ნ-უთუ ქთნებამ შეგიპყრო?  
ო-ჰ, საფლაფში თუ გაგყვეს??

ი-სმინე! ღმერთის კანონი,  
ფ-არაონის<sup>1</sup> გზა გავნებს.  
ხ-ვალ წამსვლელი ხარ იმქვეყნად,  
ი-ლოცე!! მხოლოდ ეგ გარგებს.  
ზ-ეცას აღმაშთე ხელები,  
ლ-თყებს ცრემლები ჰმატე,  
ე-რთხელ მოხვედი ამქვეყნად  
!!-და წამსვლელი ხარ მაღე.



---

1- ფარაონი: წმ. მუსა შუამავალის დროს ყველაზე ურწმუნო ადამიანი.

## სიკვდილს ყველს ზიზიუბო

რომ გადაცურო ზღვის ტაღლები,  
გადაიბინო მთის კაღლები,  
სიკვდილს ვერასდროს დაემაღები,  
იმქვეყნად მყოფებს დაემატები.

მიწა იყავ და მიწად, იქცევი,  
ამ ქვეყნისათვის ბევრს ნუ იზღუბი,  
ემმაკის ცღუნებებს, ნუთუ ვერ ზვდები?!!  
ლოცვა-ვეღრებას, სწოტ გზას მიჰყევი.





,დაე, მოიდბიკოს შენი მუხლები.  
ბომ აღპყბო ზეცას ხელის გულები.  
პიბობა ჰქმენი ღმერთთან გულწბფელი  
მონანბე ცოდვა ულევბ.





## ილოცე

ილოცე, ადამიანო!!  
ღმერთს გაუკეთე სეჯდენი.  
მადლი ჰქმენ შენი სულისთვის,  
ღაბიბს გაუთბე ხელები.

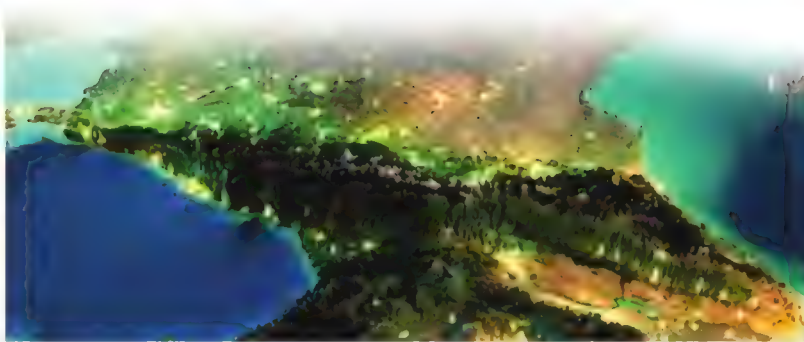
ილოცე, გულით ილოცე,  
მთინიანე ცოდვები,  
ნუ მიატოვებ სალოცავს,  
დღეს თუ ხაზ, ხვალე მოგკედები.

ეს ქვეყანა რომ სამოთხე იყოს,  
რად ვიტირებდით დაბადებისას?  
მხოლოდ სიმშვიდეს ერთ ღრთს ვპოულობთ,  
გულწრფელად, ღმერთთან ქადაგებისას.  
მაშ, მითხარი, აღამიანო,  
რას ელოდები დედამიწისგან?  
ეს რა ცხოვრება წაგვიმართია,  
ალბე ერჩევა დედა შვილისგან.  
კაცი კაცს ყვარობს, ქალი ქალს ნატვრებს,  
გენდერულობა რომ იკარგება.  
ამ საქციელით ნუთუ ვერ ხედებით,  
ადამის მოდგმა რომ ილახება.  
მართლა გჯერათ რომ ღრთ შეიცვალა?!  
და ამ ყველაფრის მიზეზიც არის?  
ღრთ არ შეცვლილა, ჩვენ შევიცვალეთ  
დღე ზოდის გინახავთ დროული ღამის.



## საქართველო

ს-ილამაზით აღჭურვილი,  
ა-ი ჩემი ცა და მდელო,  
ქ-ართლ-კახეთი, ყველა კუთხე,  
ა-ი ჩემი საქართველო!  
ზ-უსეთიდან თურქეთამდე  
თ-ითქოს ხიდად გადებულთ,  
ვ-ენახებით შემომკულთ,  
ე-კალ ქვებით აგებულთ.  
ლ-ამაზ მთებით მონატრულთ,  
თ-დითგანვე მოკრძალებულთ.



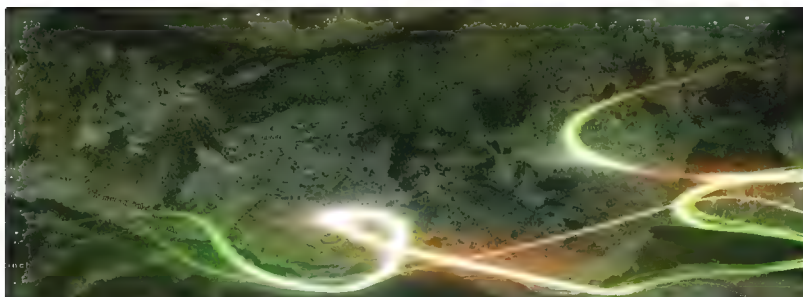
## აჭარა

ლამაში ხარ, ჩემო კუთხევ, და მაყვარებ თავს.  
საქართველოს მშვენიერა ხარ, ვერ გამოტყუებ თავს.  
შენს მიწაზე ფეხი მიდგამს, როგორც კესანს, იას, ვარდს,  
ქუჩებს, მინდვრებს და ბილიკებს დავუტოვებ კვალს.  
გავსცქერ, მატკობს სილამაზე ცად მოხატულ მთას.  
დღის სანთელი უკვე მიდის, სხივებს ანევეს ზღვას.  
ხის ტოტები აუჩქარებს უკვალო ქაბს,  
მჯერა, დიდხანს იარსებებ, მე ჯიუტად მწამს.



## წაბლანა და წაბლიანი

წყარო-წყალი მორაკრაკე  
და ბუნება ხმაურიანი,  
უღამაზეს სოფლებს ვლექსავ,  
წაბლანა და წაბლიანი.  
მასპინძლობით გამოზრეული  
და კერძები მაღიანი,  
ერთმანეთს რომ გვერდს უმშვენებს  
წაბლანა და წაბლიანი.  
ფენის გულებს შესთავაზე  
მინდორ-ველი ნამიანი,  
აღმართ-დაღმართ მოიზბინე  
წაბლანა და წაბლიანი.  
თუ განწყობა აზრ გაქვს კარგი,  
და სახე გაქვს ნადვლიანი,  
სხალთას მიდი, ინახულე  
წაბლანა და წაბლიანი.



## ეპოვნება გვირ ასლან შაინიძეს

თმში წახვედი, იბრძოდი ჩვენთვის,  
გახდი ქართველთა ერთ-ერთი გმირი,  
ქართველ ერისთვის თავი გასწირე,  
და გაუგზოვე ქვეყანას ღვინი.

შენი სახელი ქვეყნად დარჩება,  
შენ ხარ ჩვენგანის გმირი ძმობილი,  
ასლან შაინიძის სახელითაა,  
წაბლანის სკოლა ყველგან ცნობილი.

ვახტანგ გორგასლის მედალი გქონდა,  
პირველ ხარისხის, ფასდაუდები,  
შენი ამაგი ქართველ ერისთვის  
იქნება მუდამ გადაუხდელი.



**ეპოვნება**  
**სიბიწუი და ავლანეთი**  
**თოს ბაღაჩენილ ბავშვებს**

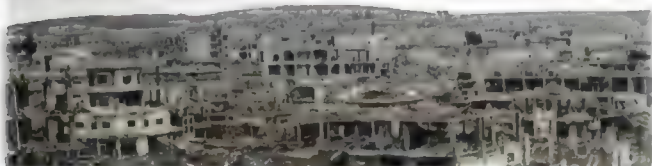
მინდა მივუძღვნა ლექსი პატარას,  
ვინც განმატოვდა ცოცხლად მიწასთან,  
ყოველ წამს შიშის ცრემლი უშრება,  
ახლოს ხომ აზღვას ტყეების მიზანთან,  
თბლად დაზრწინილს ლუკმაც აღაზ აქვს,  
მუდმივად ექცა მწვანე შიმშილი,  
მისთვის შიმშილი აზაფერია,  
რადგან მას უმძიმს მშობლის სიკვდილი.  
წყალიც კი ძნელად საშოვნელია,  
რთმ მთიკლას დიდი წყურვილი,  
მაგრამ პატარას ერთი თხოვნა აქვს,  
აუხდეს ერთხელ მისი სურვილი:  
სურვილი დიდი,  
მუდმივი ფიქრი,  
მისი გარემო რთმ იყოს მშვიდი,  
ეს ქათსი დაუღვევობით,  
კვლავ გაგრძელებს თათბა შვიდი.  
და რას ფიქრობს? ან რას მოელის?



ვინც შეიტანა ქაოსში წვლილი  
სამართალია??

ეს საქციელი,

თბლად ზომი დარჩა მრავალი შეილი.



## ზღვის ტალღები

ჩუმი ბუნების ხმაურიან ტალღებს  
მოფუსპენ გულით, ზღვის ტალღის ჰანგებს.  
ეს გარემო დიდ ძალას მმატებს  
და ლექსის წერის მუზასაც მაძლევს.  
მიდის და მოდის, კლდეს ეხეთქება,  
ტალღა ძლიერი, ზოგჯერ კი წყნარი,  
გავსცქერ და ვტკბები ამ სილამაზით,  
მაგრამ ვერ წვდება ზღვის ბოლოს თვალი.



# ზომანტიკოსები



## ბოჟანტიკოსება

ბოჟანტიკოზში უძველესად  
იყო მეტად დიდი ღარგი,  
ბოჟანტიკულ ლექსებს წერდნენ,  
გადმოეცათ გულის ღარგი.

ქართველებიც წერდნენ ლექსებს,  
ავრცელებდნენ ენა ქართულს,  
ლექსებით შესტიროდნენ  
მწერლები თავის წარსულს.

ალექსანდრე ჭავჭავაძე,  
დაიბადა პეტერბურგში,  
ბოჟანტიკულ ლექსებს წერდა,  
მწუნარება ჰქონდა გულში.

ლექსებს წერდა ბუნებაში,  
მისტიროდა თავის ბედსა,  
ყველას მოგვწონს მისი ლექსი  
„სიყვარულთ ძალსა შენსა“.

გზიგთლ თბელიანს დაეწერა  
ლექსი მართლაც სამნიშვნელო,  
თამარ მეფეს უძღვნა ლექსი,  
ასახელა საქართველო.

## მიჯნურობა

(„ვეფხისტყაოსნის“ მიხედვით)

მიჯნურობა დღეისათვის  
აზრის მეტად საცოდნელი,  
დიდ-პატარა მიჯნურობა,  
აზ ანადგვლებთ მათი ბედი.

ამ ლექსის დაწერისთვის,  
წავიკითხე ბევრი წიგნი,  
ვნახე, ბევრი მომეწონა,  
სადაც იყო გალექსილი.

შოთა რუსთაველს დაეწერა  
მიჯნურობის ერთი წიგნი,  
მიჯნურ იყო ავთანდილი,  
როგორც მასზე თინათინი.

ამ ლექსში ავთანდილი  
გახლავთ ლექსის დიდი გმირი,  
მან მონახა ტატიელი,  
იცნო როგორც ძმობილი.

ტარიელმა მას უამბო  
მიჯნურობის დიდი ღაბღი,  
დაიკარგა ღარეჯანი,  
ვერ ენახა მისი ვაზღი.

მიჯნურობის წესით, რიგით,  
გაემატოა მარტო გზაზე.  
გზად შემოხვდა ფრიდონი და  
მას შესთხოვა: „ღამეხმარე“.

გზა განაგრძო ისევ მარტოდ,  
მოისმინა ბევრის აზრი,  
ფატმანისგან მან შეიტყო,  
სად ყოფილა ღარეჯანი.

ქაჯეთელებს გზად შეეპყრათ,  
წაეყვანათ ღამაჲ კოშკში,  
ავთანდილმა რომ გაიგო,  
კვლავ დაბრუნდა ინდოეთში.

სამი ძმანი გაემატონენ,  
ასაღებად ქაჯეთისა,  
ერთმანეთში ითათბირეს  
შესვლის გეგმა, ღამქაჩითა.

თავს დაესხნენ დილაუთენ,  
გაიმარჯვეს ჭკვითა, ხმლითა,  
შივნ მოძებნა ტარბიელმა,  
მიჯნუზს შეხვდა ტირილითა.

წაყიდნენ და მთილხინეს,  
გზა-გზა ბევრი ქოტწილითა,  
ბედნიერი მიჯნურები,  
დასხდნენ ტახტზე სიმდიდრითა.

დავასრულე ეს ამბავი,  
მოგონილი რუსთველისა,  
ლექსი ლექსად გადავწერე,  
შოთა რუსთველ პოეტისა.



## ნახიჯი

გაღმოდგი ფენი,  
გაღმოაბიჯე  
წკრიალა წყაროს,  
სანამ იღიდებს.  
გაღმოდგი, ისევ...  
მტკიცე ნაბიჯი,  
ჩვენი მეტყნალი,  
სანამ ჭიკჭიკებს  
გაღმოდგი, რადგან,  
მიწამ თუ გაგვყო,  
მთები იყვირებს.  
ნუ წაშლი სხივებს,  
მზის გარეშე ხომ  
მეგზური მთვარე  
ველარ იბრწყინებს.  
ნუ მოჰფენ ღრუბლებს,  
თორემ დაეღაფს,  
გადაუღებლად  
ჩემთან იწვიმებს,  
და ზამთრის ყინვა  
მომიკაკუნებს,  
ჩემს პლანეტაზე  
მუდამ იფიფქებს.



## გაზაფხული

მახარობელ იებს გაესცქერ,  
და ხეებს, რომ იმოსება,  
მზეს შესცქერის მკვდარი მიწა,  
სითბოსათვის ილოცება.  
მაღლა მთები წურვას იწყებს,  
წყარო კალაპოტს უმაღლდება,  
მდინარე კი შიმის ზაღს სცემს,  
თითქოს ვინმეს უბრაზდება.  
ფრინველების ხმაც მომესმის,  
შორი გზიდან მოსულს ჰგვანან,  
მახარობელ იებს გაესცქერ,  
ამაყივით ფეხზე დგანან.



## დილა

შემოანათა მზის სხივებმა ფანჯრის ზაფხზე,  
ქოთანში ყვავილს ერეზრულება დილის საღამზე,  
გადაეფინა მნათობთა სხივნი ჩემს კალამზე,  
მინიშნებაა, ავღწერო დილა თეთრ ქალაღზე.  
ღავეწყებ წერას, მზის სხივების სიკაშკაშზე,  
რასაც დაჰყურებს იმ გარემოს სიღამაზე,  
გვძნობ, ღვიდება მნათობის სითბო დედამიწაზე,  
როგორ ამშვენებს წითელ ყაყაჩოს დილის სინაზე.  
მზავალი ფერი ამოტივტივდა მინდორ-ველებზე,  
მაოცებს ცქერა მოჭიკჭიკეთა ჩიტ თუ მტრედებზე.



## ჩიტი

მოფრინდი ჩემთან, ჩიტო-ჩიტუნია,  
ჩემთან იჭიკჭიკე, შოშიდან გიფრენია,  
მე გული ჩემი შენზე მიჩუქნია,  
ჩემო პატარა, ჩემო ჩიტუნია.  
შენი ჭიკჭიკი მე ხომ მსმენია,  
მოჭიკჭიკეც ხომ ქვეყნად ბევრია,  
მაგრამ შენი ხმა ჩემთვის მეტია,  
ღა შენი მოფრენა ჩემი ხვედრია.  
თქვენ ღომ დაფრინავთ ამ ქვეყანაზე,  
ამით ხომ ყველა ბედნიერია,  
სადაც დაფრინავთ თქვენი ჭიკჭიკით,  
ის ადგილები, მშვენიერია.



## მტკილი

ერთხელ ზღვის პირას,  
მზესვაცილებდი,  
მთვარე არ ჩანდა,  
აბჯ ვარსკვლავია,  
მოფრინდა მტრელი,  
შავთვალა, თეთრი,  
მზის სხივებივით, თვალწარმტაცია,



მივმართე:

- ჰეი კაშკაშავ,  
ანგელოზს ჰგავხარ, რა გქვია?  
მეგონა პასუხს მკადრებდა,  
ღუმილს ღუმილი ამთხვია

ვუთხარი:

- „სახელს შეგკიდებ,  
თუ მოგეწონა , შენია!“  
თაფლის ბეგრებით დამატკბო:  
- „მამ ბრძანე, ნება შენია.“

„ჰიდჰიდი;“ ვუწოდე სახელად,  
მეც კი პირველად მსმენია.  
ლოყებს ღიმილი გადაჰკრა,  
თვალის სიბრწყინეც სჩვევია.

## უეოლოგოვ

მიჭქრის-მიმოჭქრის უმისამართოდ  
დრთის ნიავი,  
ფოთლებს იტაცებს და შეუფუთავს  
მიწის ტიალი.  
გადაუნურავს მინდორ-ველები  
ტყე, გზა მტვრიანი.  
შოტსლა თუ ისმის  
მოჭიკჭიკეთა  
ტკბილი წკრიალი.  
მიჭქრის-მიმოჭქრის, უმისამართოდ დრთის ნიავი,  
ტოტებს აშიშვლებს დაუკითხავი ქარის გზიალი,  
იზგვლივ გაისმის ხმელი ფოთლების ნაზი ჩხრიალი  
და შენ სადა ხარ? ცა ველარ ვპოვე შენთვის მზიანი.



## ცული ამონდი

და კვლავ შეისხა ცამ სამოსი,  
ვითომც აბჯარი, შავი ღრუბელი  
თითქოს თმისთვის ემზადებოდეს  
და აი მართლაც სეტყვა ულევო.  
წვიმა ძლიერი, მაგრამ როგორი!  
მგონი დაგვატყდა ცის ჩანჩქერი,  
ქუჩებს აწყდება წყლის ნაკადული  
და ჩამოტეცხა მთის კალთები.  
ელავს და ელავს შავ ღრუბლებში,  
ხმა მოგზაუნებს ჭექა-ქუხილის,  
მე კი მაშინებს ეს გარემო  
და მიზნია ჩემი დუმილის.



თუკი სიტყვა გადმოგეცეს,  
აზასდრის თქვა ტყუილი,  
და სიტყვაც თუ არ გაქვს კარგი,  
ამჯობინე დუმილი.



ყოველივე ბილწი სიტყვა,  
ერთმანეთის გულებს კოტრნის,  
უსწავლელის კარგი სიტყვა  
სწავლულის ფუჭ სიტყვებს ჯობნის.





თუ ზაიძე გაქვს ოცნებად,  
დაისახე მიზნად იგი,  
გზა მონახე მისაღწევად,  
შეაღიე შრომა დიდი.



## დასასკული

დასრულდა წება წიგნისა,  
აღარა შეძრა პელანი,  
მკითხველს მადლობით შეამკობს,  
ერთი პატარა მწერალი.



## სარჩევი

მკითხველს	5
* * * მე არ ვარ პოეტი	6
წერე ყმაწვილო	7
ჩემი წიგნები	8
წამი და წუთი	9
რელიგია	11
ქართველი მუსლიმანი	12
ისლამის მორჩილებაში	15
* * * მადლობა ღმერთო, მუსლიმანი ვარ	16
წმინდა წიგნი	18
ვეთაყვანები ღმერთს	19
* * * ნეტავ თუ ვხვდებით და ვინანიებთ	20
ადამიანო, იფხიზლე	22
სიკვდილს ყველა ვიგემებთ	24
* * * დაე, მოიდრიკოს შენი მუხლები	25
ილოცე	26
* * * ეს ქვეყანა რომ სამოთხე იყოს	27
საქართველო	28
აჭარა	29
წაბლანა და წაბლიანი	30
ედღვნება გმირ ასლან შაინიძეს	31
ედღვნება სირიაში ომს გადარჩენილ ბავშვებს	32
ზღვის ტალღები	34
რომანტიკოსები	36
მიჯნურობა	37
ნაბიჯი	40
გაზაფხული	41
დილა	42

ჩიტი	43
მტრედი	44
შემოდგომა	45
ცუდი ამინდი	46
* * * თუკი სიტყვა გადმოგეცეს	47
* * * ყოველივე ბილწი სიტყვა	48
* * * თუ რაიმე გაქვს ოცნებად	49
დასასრული	50